Lietas Nr. 11353026915
Lietas arhīva Nr. K33-0670-16

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2016.gada 1.decembrī

Rīgas rajona tiesa
tiesnese I.Ozoliņa-Kļaviņa
ar sekretāri L.Loiku, tulci K.Suharevu
piedaloties prokuroram P.Lukojanovam
atklātā tiesas sēdē iztiesāja krimināllietu, kurā /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzēts pēc Krimināllikuma 126.panta pirmās daļas, un tiesa, pārbaudījusi un izvērtējusi kriminālprocesā iegūtos pierādījumus, un

k o n s t a t ē j a :

[1] /pers. A/ izdarīja tāda miesas bojājuma nodarīšanu, kas nav bīstams dzīvībai un nav izraisījis Krimināllikuma 125.pantā paredzētās sekas, bet izraisījis ilgstošu veselības traucējumu (vidēja smaguma miesas bojājums), un proti:

2015.gada 1.augustā ap plkst.21.00, kāpņutelpā pie dzīvokļa pēc adreses /adrese/, /pers. A/, atrodoties alkohola ietekmē, būdams neapmierināts ar kaimiņa /pers. B/ izteikto aizrādījumu par /pers. A/ ciemiņa /pers. C/ uzvedību, kārtojot savas dabiskās vajadzības pie kāpņutelpas durvīm, rīkojoties uz personīgo naidīgo attiecību pamata, tīši, ar netiešo nodomu, tas ir, vienaldzīgi izturoties pret sekām, kuras izraisīs viņa prettiesiskā rīcība, taču apzinoties, ka tādējādi var nodarīt kaitējumu cietušā veselībai un vēloties to, vienu reizi ar roku iesita /pers. B/ pa galvu, kā rezultātā /pers. B/ zaudēja samaņu. /pers. A/ rīcības rezultātā /pers. B/ tika nodarīti šādi miesas bojājumi: sista brūce pieres apvidū, kreisā spieķa kaula lūzums, kreisā elkoņa kaula īleņveida izauguma lūzums, kas pēc sava rakstura pieskaitāmi pie vidēja smaguma miesas bojājumiem, kas izraisa ilgstošus veselības traucējumus uz laiku virs 21 dienas.

Ar šādam savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts krimināllikuma 126.panta pirmajā daļā.

[2] Tiesas sēdē prokurors, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 462.panta otro daļu, grozīja apsūdzību augstākminētajā redakcijā un uzturēja to.

[3] Tiesa secina, ka iztiesāšanas gaitā apsūdzētā /pers. A/ (turpmāk apsūdzētais) vaina viņam celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 126.panta pirmās daļas ir pierādīta un pastāv Kriminālprocesa likuma 520.pantā paredzētais pamats notiesājoša sprieduma taisīšanai.

Šādu secinājumu tiesa izdara pēc pierādījumu pārbaudes tiesas izmeklēšanā un pierādījumu izvērtēšanas saistībā ar apsūdzētajam izvirzīto apsūdzību, apsūdzētā attieksmi pret apsūdzību, to kopumā un savstarpējā saistībā ar visiem lietas materiāliem, un proti:

[3.1] - *ar cietušā /pers. B/* tiesas sēdē sniegtajām liecībām, ka 2015.gada 1.augustā ap 21:00 gāja no treniņa, pie savas kāpņu telpas redzēja liecinieku, kas ir lietā, kā viņu sauc nezin. Vīrietis nokārtoja savas dabiskās vajadzības kāpņu telpā. Viņš aizrādīja un prasīja, kur vīrietis iet. Viņš atbildēja pie /pers. A/. Tad pats aizgāja pie /pers. A/ un pateica, lai aiziet un savāc visu, ko draugs izdarīja. Uz ko /pers. A/ teica: "es tev tūliņ iesitīšu". Liecinieks jau nāca pa kāpnēm. Sajuta, ka viņam kāds iesit pa galvu, zaudēja samaņu. Kad sajuta sitienu, neko vairs neatceras, vai nokrita pa kāpnēm nezina, laikam jau nenokrita, jo bija tajā pašā koridorā, tikai citā vietā. Roka bija ļoti stipri sasista. Ar /pers. A/ runāja pie viņa dzīvokļa durvīm, bet, kad pamodās bija pāris metrus tālāk. Kad pamodās apsūdzēto neredzēja. Kas nokaitināja apsūdzēto nezina, varbūt, tas, ka ir pareizs cilvēks. Ar apsūdzēto ir pāris reizes kontaktējies. Apsūdzētajam pateica klusu un mierīgi, vai nu, lai iedod ūdeni, vai iet savāc, lai kāpnes nesmird. Agrāk konflikta ar apsūdzēto nebija, ir materiāli palīdzējis viņam. Zina, ka apsūdzētais daudz lietoja alkoholu.

- *ar liecinieka /pers. C/* tiesas sēdē sniegtajām liecībām, ka viņš 2015.gada 1.augustā ap 21:00 gāja pie /pers. A/ ciemos. Uz trepēm piečurāja, cilvēks aizrādīja, nepazina, kas tas bija par cilvēku. Viņš dzīvo kaimiņu mājā. /pers. A/ viņu uzaicināja ciemos. Viņam ir problēmas ar veselību, tāpēc nokārtoja dabiskās vajadzības pie kāpņu telpas. Kaimiņš viņam aizrādīja, pateica, ka vajag satīrīt, bet viņam nebija ar ko satīrīt. Cietušais aizskrēja meklēt /pers. A/, jo viņš pateica, ka iet pie /pers. A/ ciemos. Tad sakārtojās un gāja pie /pers. A/. /pers. A/ dzīvo trešā stāvā. Ar /pers. A/ kādas divas stundas pasēdēja. Pēc tam aizgāja uz mājām. Neredzēja, ka /pers. A/ kādam iesita. Tajā dienā lietoja alkoholu, arī pie /pers. A/ lietoja alkoholu, jo /pers. A/ bija dzimšanas diena.

- *ar liecinieka /pers. D/* tiesas sēdē sniegtajām liecībām, ka 2015.gada 1.augustā ap 21:00 bija dzīvoklī, kur dzīvo kopā ar tēvu. Izdzirdēja durvju zvanu, pie durvīm stāvēja tēvs ar asiņainu seju, viņš teica, ka /pers. A/ esot salauzis viņam roku. Izsauca policiju un ātro palīdzību. Ātrā palīdzība teica, ka roka ir lauzta, ar tēvu aizbrauca uz slimnīcu. Tēvam pēc vairākām dienām taisīja operāciju. Tēvu redzēja jau ar miesas bojājumiem, piere bija sasista un kreisā roka piepampusi. Tēvs teica, ka viņš atgriezās no treniņa, kāpņu telpā ieraudzīja /pers. A/ ciemiņu, kurš nokārtoja savas dabiskās vajadzības. Tad viņš aizgāja pie /pers. A/, un teica, lai iedod viņam spaini, vai, lai visu satīra. /pers. A/ pateica, ka tūliņ iesitīs. Tēvs dzirdēja, ka kāds nāk pa kāpnēm, un tad viņam iesita. To tēvs pastāstīja, kamēr gaidīja ātro palīdzību. Nav šaubu, ka tas bija tieši /pers. A/. Tēvam konflikti ar /pers. A/ nav, tikai zina, ka /pers. A./ traucē sabiedrisko kārtību, skaļi uzvedas, kāpņu telpā ir redzēti piedzērušies ciemiņi, kas iet pie /pers. A/. Zinu, ka kaimiņi no otrā stāva ir, saukuši pat pašvaldības policiju, jo /pers. A/ ar ciemiņiem ir skaļi uzvedušies. Kad tēvs gāja uz treniņu, viņam nekādu miesas bojājumu nebija. Tēvs teica, ka /pers. A/ tā varēja rīkoties, jo bija lietojis alkoholu, to viņš pateica, kad bija slimnīcā. Ar /pers. A/ konflikti nav bijuši, aizrādījumi no viņa puses arī nav bijuši. Pie /pers. A/ notiek "tusiņi", kādas divas reizes mēnesī.

- *ar liecinieces /pers. E/* tiesas sēdē sniegtajām liecībām, ka viņa ir cietušā sieva. Pati tajā dienā, 1.augustā, nebija mājas. Dēls pastāstīja, ka tēvs bija cietis konfliktā ar kaimiņu. Vīrs atradās slimnīcā, viņam tika veikta operācija, bija lauzta roka, un sasista galva. Pirms tam konflikti ar apsūdzēto nav bijuši. Attiecību kā kaimiņiem nav. /pers. A/ ir nācis un prasījis naudu divus *euro*, viņš neteica, ka nauda vajadzīga alkoholam.

[3.2] Apsūdzētā vaina pierādīta ar sekojošiem rakstveida pierādījumiem, kas norādīti lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai:

- ar *2015.gada 1.augusta Neatliekamās medicīniskās palīdzības* (turpmāk NMP) *Telefonogrammu*, no kā izriet, ka 2015.gada 1.augustā plkst. 22:00 NMP 118.brigāde dr.Mišutkina uz Gaiļezera slimnīcu no /adrese/, nogādāja /pers. B/ ar diagnozi: galvas smadzeņu satricinājums, sista brūce

pierē, kreisā apakšdelma abu kaulu lūzums, kreisā apakšstilba sasitums (lietas 4.lapa).

- ar *Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes* (turpmāk VP RRP) *Salaspils iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektora V.Virlana ziņojumā* fiksēto, no kura izriet, ka VP RRP Salaspils iecirknī dežūrdaļā tika saņemta telefonogramma par /pers. B/ nogādāšanu Gaiļezera slimnīcā ar diagnozi: galvas smadzeņu satricinājums, sista brūce pierē, kreisā apakšdelma abu kaulu lūzums, kreisā apakšstilba sasitums. Piezvanot uz /pers. B/ mobilo telefonu sarunas laikā ar viņu tika noskaidrots, ka 01.08.2015.g. ap plkst.22:00 /adrese/, kāpņu telpā viņš aizrādīja vīrietim /pers. A/ par dabisko vajadzību kārtošanu sabiedriskā vietā. Minētais vīrietis pienāca pie /pers. B/, un nogrūda lejā pa kāpnēm, tā rezultātā guva miesas bojājumus. /pers. B/ norādīja, ka atrodas slimnīcā un gatavojas operācijai un līdz 04.08.2015. viņš nebūs kontaktējams. Sarunas laikā minēja, ka vēlas iesniegt iesniegumu Valsts policijā uz minēto personu par miesas bojājuma nodarīšanas faktu. Tā kā persona gatavojās operācijai, nebija iespējams pieņemt no viņa iesniegumu un veikt nepieciešamās procesuālās darbības. Minētais notikums tika reģistrēts VP RRP Salaspils Ie ENŽ-1430 ar 02.08.2015.g. (lietas 5.lapa).

- ar *notikuma vietas apskates protokolu un tam pievienoto shēmu un foto tabulu*, no kura izriet, ka apskate tiek veikta gaišā dienas laikā, pie dabīga apgaismojuma. Apskates laikā gaisa temperatūra ir + 23 grādi. Tiek apskatīta mājas iekšpuses trešā stāva kāpņutelpa, kas atrodas pēc adreses Stopiņu novads, /adrese/. Pieejot pie mājas, var redzēt, ka māja ir no sarkana ķieģeļa, trīs stāvu augsta. Ieejot mājas iekšpusē, pirmā kāpņu telpā, ejot uz trešā stāva kāpņu telpas laukumu, var redzēt, ka atrodas trīs dzīvokļu durvis. Dzīvoklis Nr.25, Nr.26., Nr.27. Veicot vizuālo betona laukuma apskati, noziedzīga nodarījuma pēdas vai rīki netika konstatēti. Pa kreisai pusei no dzīvokļa Nr.25 ir dzelzs stieņu nožogojums. Veicot blakus logiem vizuālo apskati, kāpņu telpas betona laukumā noziedzīga nodarījuma pēdas vai rīki netika konstatēti. Apskates laikā noziedzīga nodarījuma pēdas vai rīki netika izņemti. Apskates laikā tika izmantota fotokamera Canon A110015. Pie Apskates protokola tika pievienota shēma (lietas 6.-9.lapa).

- *ar Eksperta atzinumu Nr.27-265 (dzīvas personas tiesu medicīniskā ekspertīze)*, kur slēdzienā norādīts, ka pamatojoties uz tiesu medicīniskās apsekošanas un medicīnisko dokumentu datiem, ņemot vērā norādītos lietas apstākļus, atbildot uz lēmumā uzdotajiem jautājumiem, secina:

1) cietušajam /pers. B/ konstatēti šādi miesas bojājumi: sista brūce pieres apvidū; kreisā spieķakaula lūzums, kreisā elkoņa kaula īlenveida izauguma lūzums,

2) minētie bojājumi varēja rasties 2015.gada 1.augustā trula, cieta priekšmeta (u) iedarbības rezultātā, lēmumā uzrādītajos apstākļos – saņemot sitienu ar dūri pa galvu un krītot pa kāpnēm,

3) konstatētie miesas bojājumi pēc sava rakstura pieskaitāmi vidēja smaguma miesas bojājumiem, kas izraisījuši ilgstošus veselības traucējumus uz laiku virs 21 dienas,

4) pašrocīgi var nodarīt miesas bojājumus jebkurai paša rokai pieejamai ķermeņa daļai (lietas 20.-21.lapa).

-ar konfrontēšanas protokolā fiksētām ziņām (lietas 40., 41.lapa).

[4] *Tiesas sēdē apsūdzētais* savu vainu viņam celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 126.panta pirmās daļas neatzina.

Tiesas sēdē, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu nolasītas apsūdzētā pirmstiesas izmeklēšanā 2016.gada 17.februārī kā aizdomās turētā sniegtās liecības, no kurām izriet, ka viņš dzīvo pēc adreses /adrese/ /adrese/. 01.08.2015.gadā viņš atradās mājās, norādītajā adresē un lietoja alkoholu - degvīnu. Izdzēra apmēram 0,5 l degvīna, atzīmēja savu dzimšanas dienu. Ap plkst. 21:00, precīzu laiku neatceras, viņam piezvanīja pie durvīm. Atvēra, un pie viņa ienāca draugs /pers. C/, kurš dzīvo mājā, pēc adreses - /adrese/, precīzi dzīvokli neatceras. Sāka kopā ar viņu lietot alkoholu un kontaktēties, viņš apsveica dzimšanas dienā. Uz diviem izdzēra vēl 0,5 l degvīna. Pasēdēja apmēram 1,5 stundu, tad viņš aizgāja mājās, bet pats devās gulēt. Par cik 01.08.2015.g. viņš lietoja alkoholu, neatceras, ka pie viņa vēl kāds būtu atnācis un, ka viņš vēl ar kādu būtu kontaktējies. Cik atceras, nekādu konfliktu viņam ne ar vienu nav bijis, un neviens no kaimiņiem pie viņa nebija atnācis. Kā arī viņa draugs neko nestāstīja par to, ka viņam 01.08.2015.g. būtu bijuši kādi konflikti.

Tiesas sēdē apsūdzētais uzturēja iepriekš sniegtās liecības. Papildus paskaidroja, ka 1.augustā pie viņa atnāca draugs no kaimiņu mājas, apsveikt dzimšanas dienā. Iedzēra alkoholu ap 500gr, pēc tam bija mājās visu dienu. Dzīvo viens. Tā bija sestdiena, brīvdiena. Nolēma, ka tajā dienā būs mājās. Štāls pie viņa atnāca vakarā ap 21:00. Vairāk neviens neatnāca pie viņa. Štāls pie viņa bija apmēram pusotru vai divas stundas, kad Zigis aizgāja uz mājām, viņš gāja gulēt. Kad mājās ir viens, alkoholu nelieto. Štāls nekad nav prasījis viņam palīdzēt uzkāpt augšā pa kāpnēm. Ar Štālu izdzēra ap 400 gramiem alkohola, tas bija uz diviem. Kad iedzer, agresīvs nepaliek, uzreiz nāk miegs. Mēģināja ar prokuroru vienoties. Cietušais gribēja naudu zālēm, viņš prokuroram pateica, ka savu vainu neatzīst, bet ir ar mieru samaksāt visu, jo izdevīgāk, lai process apstājas, jo viņam ir darbs, firma zaudē naudu, kad viņš nav darbā. Nezina, kur cietušais ieguva miesas bojājumus. Par cietušo vispār neko nezina. Kāpņu telpā ir gaisma. Cietušais ar viņu kāpņu telpā nav runājis. Neatceras, ka kāds nāktu pie viņa, jo aizgāja gulēt, tas bija ap kādiem 23:00.

Tajā dienā konflikta viņam ar cietušo nebija, viņu nemaz neredzēja. Nekad nav bijis konflikta ar cietušo. Nekad nav aizņēmies no cietušā un viņa radiniekiem naudu. Neviens par viņu nesūdzas, tikai cietušais un viņa radinieki. Zigfrīds viņam neko neteica par gadījumu kāpņu telpā. Zigfrīds nebija piedzēries, viņš normāli aizgāja uz mājām. Nezina, kāpēc cietušais viņu aprunā, iespējams, nepatīk viņam. Pat nezina, kā cietušo sauc, to uzzināja policijā. Par cietušo neko nevar pateikt, ne sliktu, ne labu. Reti viņu satiek. Viņš nevar iesist vecam kungam, vienkārši tāpat. Tādu iespēju nepieļauj, ka būtu aizmirsis par šo konfliktu.

[5] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 124.panta otro daļu, kriminālprocesā ir pierādāma noziedzīga nodarījuma sastāva esamība vai neesamība, kā arī citi Krimināllikumā un Kriminālprocesa likumā paredzētie apstākļi, kuriem ir nozīme konkrēto kriminālatiesisko attiecību taisnīgā noregulējumā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 130.panta pirmajā daļā noteikto, kriminālprocesa laikā iegūtās ziņas par faktiem ir pieļaujams izmantot kā pierādījumus, ja tās iegūtas un procesuāli nostiprinātas šajā likumā noteiktajā kārtībā. Praksē un juridiskajā literatūrā ar pierādījumu pieļaujamību saprot pierādījumu procesuālo kvalitāti. Tieši pierādījumu pieļaujamības pazīme ir tā, kas var izraisīt loģiski attiecināmu ziņu izmantošanas neiespējamību pierādīšanā. Ja ziņu par faktiem iegūšanā pārkāptas likuma prasības, to izmantošanas iespēja pierādīšanā atkarīga no pieļautā pārkāpuma ietekmes uz iegūto ziņu ticamību.

Pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus, kas iegūti procesuālo darbību rezultātā, tiesa pārkāpumus procesuālo dokumentu sastādīšanā un iegūto ziņu fiksēšanā nekonstatē, līdz ar to, tiesas ieskatā, minētie pierādījumi atzīstami par pieļaujamiem un līdz ar to ticamiem un attiecināmiem uz pierādīšanas priekšmetu šajā lietā.

Kriminālprocesa likuma 512.panta otrajā daļā noteikts, ka tiesa spriedumu pamato ar pierādījumiem, kuri pārbaudīti tiesas sēdē, un rakstveida pierādījumiem un dokumentiem, kuri norādīti lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai, vai ar pierādījumiem, kurus saskaņā ar šā likuma 125.panta noteikumiem nav nepieciešams pārbaudīt.

[6] Neskatoties uz to, ka apsūdzētais savu vainu miesas bojājumu nodarīšanā cietušajam noliedz, tiesas ieskatā, apsūdzētajam inkriminētās darbības pilnībā ir guvušas apstiprinājumu tiesas izmeklēšanā.

[7] Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 124.panta noteikumiem kriminālprocesā pierādāma noziedzīgā nodarījuma sastāva esamība vai neesamība, savukārt noziedzīga nodarījuma sastāvu veido četri obligāti elementi – objekts, subjekts, objektīvā puse un subjektīvā puse.

Katra noziedzīga nodarījuma sastāvu veido objektīvo un subjektīvo pazīmju kopums, kurš ir vispusīgi izvērtējams noziedzīga nodarījuma

kvalifikācijas procesā, ņemot vērā to ciešo saistību un savstarpējo atkarību.

Noziedzīgā nodarījuma objektīvā puse, proti, personas uzvedības ārējā izpausme, kas var radīt vai rada izmaiņas ārējā pasaulē, ir izvērtējama ciešā kopsakarībā ar nodarījuma subjektīvo pusi – tiem iekšējiem psiholoģiskajiem procesiem, kas noris personas apziņā, kad viņa izdara noziedzīgu nodarījumu, jo Krimināllikuma 8.panta otrajā daļā noteikts, ka, nosakot noziedzīgo nodarījumu izdarījušās personas vainas formu, jākonstatē šīs personas psihiskā attieksme pret noziedzīgā nodarījuma objektīvajām pazīmēm.

Saskaņā ar Krimināllikuma 8.panta otro daļu, nosakot noziedzīgā nodarījuma izdarījušās personas vainas formu (tiešs vai netiešs nodoms), jākonstatē šīs personas psihiskā attieksme pret noziedzīgā nodarījuma objektīvajām pazīmēm.

No subjektīvās puses Krimināllikuma 126.pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu var izdarīt gan ar tiešu, gan ar netiešu nodomu *(skat. U.Krastiņš, V.Liholaja, A.Niedre. Krimināllikuma zinātniski praktiskais komentārs. Sevišķā daļa. Rīga: AFS, 2007., 2.grāmata, 245., 254.lpp., 3.grāmata, 216.lpp.).*

[8] Noziedzīgā nodarījuma motīvs ir cilvēka iekšējais pamudinājums, dziņa, tieksme, kas virza vainīgā gribu uz noziedzīga nodarījuma izdarīšanu *(skat. U.Krastiņš. Noziedzīgs nodarījums. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2000.,109.lpp.).*

Krimināllikuma 126.pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu motīvu pazīme ir to personiskais raksturs *(skat. U.Krastiņš, V.Liholaja, A.Niedre. Krimināllikuma zinātniski praktiskais komentārs. Sevišķā daļa. 2.grāmata Rīga: AFS, 2007., 2.grāmata, 246.lpp.).*

Šādus motīvus raksturo mazāka bīstamības pakāpe, salīdzinājumā ar pārējiem noziegumiem, kas iekļauti šajā Krimināllikuma nodaļā, taču noziedzīgā nodarījuma motīvs nav Krimināllikuma 126.pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu sastāvu obligāta pazīme, tādēļ persona saucama pie kriminālatbildības par šo noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu arī tajā gadījumā, ja konkrētu noziedzīgā nodarījuma motīvu nav izdevies noskaidrot.

Ja vainīgā nodoms, nodarot miesas bojājumus, bijis nekonkretizēts, viņam jāatbild par faktiski nodarītajiem miesas bojājumiem.

Tiesas ieskatā, apsūdzētais ar nekonkretizētu nodomu nodarīja tīšus vidēja smaguma miesas bojājumus, jo vainīgais vēlējās nodarīt nenoteiktu kaitējumu cietušā veselībai, taču pieļaujot, ka varēja nodarīt dažāda smaguma miesas bojājumus. Tādējādi apsūdzētais paredzot, ka, viņa darbību rezultātā, var iestāties Krimināllikuma 126.pantā paredzētās sekas, apzināti pieļāva šādu seku iestāšanos.

[9] Krimināllikuma 126.pantā paredzētais noziedzīgais nodarījums (tīšs vidēja smaguma miesas bojājums) apdraud personas veselību, ar ko saprot cilvēka organisma dabisko stāvokli, cilvēka ķermeņa orgānu un audu normālu funkcionēšanu.

Par vidēji smaguma miesas bojājumiem atzīstami tādi miesas bojājumi, kas nav bīstami dzīvībai un nav izraisījuši Krimināllikuma 125.pantā paredzētās sekas, tomēr radījuši nopietnu kaitējumu veselībai, izraisot ilgstošu veselības traucējumu vai vispārējo darbspēju ievērojamu paliekošu zaudēšanu mazāk nekā vienas trešdaļas apmērā.

Krimināllikuma 126.panta panta pirmajā daļā paredzēta atbildība par tāda miesas bojājuma tīšu nodarīšanu, kas nav bīstams dzīvībai un nav izraisījis šā likuma 125.pantā paredzētās sekas, bet izraisījis ilgstošu veselības traucējumu vai vispārējo darbspēju ievērojamu paliekošu zaudēšanu mazāk nekā vienas trešdaļas apmērā (vidēja smaguma miesas bojājums).

[10] Likuma „Par Krimināllikuma spēkā stāšanās laiku un kārtību" 3.pielikuma „Kritēriji miesas bojājumu smaguma pakāpes noteikšanai, veicot medicīnisko ekspertīzi" 1.punktā noteikts, ka miesas bojājumi ir cilvēka organisma audu, orgānu un sistēmu anatomiski bojājumi vai funkcionāli traucējumi, kas radušies fizikālu - mehānisku, termisku, elektrisku, akustisku, radiācijas, ķīmisku, bioloģisku un psihisku iedarbību rezultātā, bet saskaņā ar 2.punktu miesas bojājumu smaguma pakāpi nosaka tiesu medicīnas eksperts. Minētā pielikuma 20.punktā noteikts, ka vidēja smaguma miesas bojājumi ir tādi miesas bojājumi, kas bijuši par iemeslu: 1) ilgstošam veselības traucējumam; 2) vispārējo darbspēju paliekošam zaudējumam mazāk nekā vienas trešdaļas apmērā, savukārt saskaņā ar 21.punktu veselības traucējums ir ilgstošs, ja tas pārsniedz 21 dienu.

[11] No Eksperta atzinuma Nr.27-2651 izriet, ka cietušajam nodarītie miesas bojājumi pēc sava rakstura pieskaitāmi vidēja smaguma miesas bojājumiem, kas izraisa ilgstošus veselības traucējumus uz laiku virs 21 dienas.

Miesas bojājumu nodarīšanas sastāvs ir materiāls, nodarījums pabeigts ar brīdi, kad cietušajam nodarīti konkrēta smaguma miesas bojājumi.

[12] Apsūdzētais savu vainu neatzina, norādot, ka neatceras, ka kāds būtu atnācis pie viņa, nekādu konfliktu viņam ne ar vienu nav bijis. Tajā dienā konflikta viņam ar cietušo nebija, viņu nemaz neredzēja, par cietušo vispār neko nezina. Uzskata, ka cietušais viņu aprunā.

Tiesa netic apsūdzētā liecinātajam, pieņemot, ka tā ir apsūdzētā aizstāvības pozīcija, izvēloties, norādīt, ka viņš neko neatceras, neko nezina, ka nekas nav noticis. Kā arī, apsūdzētais nevarēja izskaidrot, kāpēc cietušais būtu aprunājis apsūdzēto, ja cietušajam nav bijuša tieša konflikta ar apsūdzēto.

Tiesai nav pamata neticēt /pers. B/ liecībām, jo gan pirmstiesas, gan tiesas procesā tās ir bijušas konsekventas. Kā arī apsūdzētais nenorādīja, ka cietušajam būtu kāds iemesls aprunāt apsūdzēto.

Izvērtējot cietušā un liecinieka /pers. C/ tiesas sēdē sniegtās liecības, tiesa atzīst, ka tās nav pretrunīgas, bet viena otru papildina, proti, /pers. C/ apstiprināja cietušā liecības par tiem notikumiem, kas norisinājās pirms konflikta, kas pēc būtības bija par iemeslu konfliktam. /pers. C/ apstiprināja, ka tiešām nokārtoja dabiskās vajadzības kāpņu telpā, un cietušais viņam aizrādīja.

Lai gan liecinieki /pers. Q/ un /pers. E/ neredzēja notikuma apstākļus un nevarēja liecināt par notikušā apstākļiem, jo kā viņi liecināja, tad par notikušo viņiem pateica cietušais, tomēr liecinieks /pers. Q/ redzēja tēvu ar miesas bojājumiem tūliņ pēc notikušā, tiesas ieskatā arī ar liecinieka /pers. Q/ liecībām apstiprinās, ka tieši apsūdzētais cietušajam nodarīja miesas bojājumus.

Tiesa nekonstatē objektīvus apstākļus, kas norādītu, ka /pers. B/ viņam konstatētos miesas bojājumus, būtu guvis, vai pastāvēja reāla iespēja tos iegūt citos apstākļos. Kā izriet no cietušā un liecinieka /pers. C/ liecībām, abi norādīja apsūdzībā norādīto laiku un vietu, kurā norisinājās konflikts. Tiesai nav pamata neticēt cietušā liecībām par to, ka 2015.gada 1.augustā ap plkst.21.00 viņam iesita tieši apsūdzētais, izdarot sitienu pa galvu.

Tiesas sēdē apsūdzētā norādītais, ka viņš nesita cietušajam neapstiprinās ar Eksperta atzinumu Nr.27-2651.

Tā Eksperta atzinumā Nr.27-2651 norādīts, ka cietušajam miesas bojājumi varēja rasties 2015.gada 1.augustā trula, cieta priekšmeta (priekšmetu) iedarbības rezultātā, lēmumā uzrādītajos apstākļos - saņemot sitienu ar dūri pa galvu un krītot pa kāpnēm.

Tiesa secina, ka eksperta atzinumā norādītie miesas bojājumi radušies apsūdzētā darbību rezultātā un apstiprinās ar cietušā liecināto par to kādā veidā, cik daudz un kā apsūdzētais ir iesitis.

Tiesa atzīst, ka pret cietušo pielietotās vardarbības veids un raksturs, kā arī traumatisko iedarbību daudzums, dod pamatu secināt, ka apsūdzētais cietušajam miesas bojājumus nodarīja tīši, bet ar nenoteiktu, tas ir netiešu nodomu, kas nozīmē to, ka vardarbības pielietošanas laikā apsūdzētā apziņā kaitīgo darbību sekas nebija konkretizētas.

[13] Tiesa apsūdzētā kriminālprocesā izvirzīto versiju un argumentus, uzskata par nepārliecinošiem, un secina, ka apsūdzētā savas vainas neatzīšana viņam izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 126.panta pirmās daļas, ir viņa izvēlētā aizstāvības pozīcija, kas ir pretrunā ar lietā savāktajiem un tiesas sēdē pārbaudītājiem pierādījumiem.

Izvērtējot lietā esošos pierādījumus, tiesa secina, ka apsūdzētā sniegtās atbildes uz prokurora jautājumiem dotas ar mērķi, lai izvairītos no atbildības un soda par tīšu mazāk smaga nozieguma izdarīšanu.

[14] Ņemot vērā, augstāk minēto, aplūkojot visus kriminālprocesa laikā iegūtos faktus un ziņas par faktiem to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesai nerodas šaubas, ka tieši apsūdzētā prettiesisko darbību rezultātā cietušais ir guvis vidēja smaguma miesas bojājumus, starp kuriem un apsūdzētā

prettiesisko rīcību ir cēlonisks sakars.

15] Tiesa atzīst, ka apsūdzētā vaina noziedzīga nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta. Tiesa konstatē visu objektīvo un subjektīvo pazīmju kopumu, kvalificējošās pazīmes, lai apsūdzētā darbības atzītu par noziedzīgu nodarījumu un kvalificē to pēc Krimināllikuma 126.panta pirmās daļas.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētais ir sodāms par šī noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu un, nosakot sodu un tā mēru, saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta nosacījumiem, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

[16] Pārbaudot apsūdzētā /pers. A/ personību raksturojošas ziņas, noskaidrots, ka dzimis /datums/Baltkrievijā, Latvijas nepilsonis, ar vidējo izglītību, strādā SIA "/nosaukums/" par šoferi, šķīries, apgādājamo nav, paziņotā dzīvesvieta /adrese/, uzskaitē pie narkologa un psihiatra nesastāv, agrāk nesodīts.

[17] Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta nosacījumiem tiesa nekonstatē atbildību mīkstinošus apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu, par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts, atrodoties alkohola ietekmē.

[18] Ņemot vērā augstāk minēto, ievērojot Krimināllikuma 35.pantā noteiktos principus par sodu un tā mērķi, noklausoties apsūdzētā paskaidrojumus, izvērtējot prokurora viedokli par soda noteikšanu apsūdzētajam piespiedu darbu veidā, kā arī ņemot vērā noziedzīgā nodarījuma raksturu, smagumu, apsūdzētā personību raksturojošas ziņas, nepastāv atbildību mīkstinoši apstākļi, pastāv atbildību pastiprinošs apstāklis, apsūdzētā pausto attieksmi pret nodarīto, proti, izvērtējot lietas apstākļus kopumā, tiesa atzīst, ka likumā noteikto mērķu sasniegšanai, apsūdzētajam sods nosakāms piespiedu darbu veidā.

Citu, sankcijā paredzēto pamatsodu piemērošanu, tiesa atzīst par soda mērķim un apsūdzētā personībai neatbilstošu.

[19] Saskaņā ar Sodu izpildes kodeksa 133.panta pirmo daļu, apsūdzētajam ir pienākums desmit darba dienu laikā pēc sprieduma spēkā stāšanās dienas reģistrēties Valsts probācijas dienestā pēc dzīves vietas.

[20] Juridiskās palīdzības administrācija, saskaņā ar 2016.gada 20.aprīļa lēmumu Nr.6-1.1.16/205 cietušajam izmaksāja valsts kompensāciju 900 *euro* apmērā (lietas 85.-86.lapa).

Atbilstoši likuma „Par valsts kompensāciju cietušajiem" 31.panta 2.punktam, apsūdzētajam, kas atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, ir pienākums atmaksāt valsts budžetā cietušajiem izmaksāto valsts kompensāciju. Tiesa atzīst, ka valsts kompensācija piedzenama valsts labā no apsūdzētā.

[20.1] Cietušais pirmstiesas procesā pieteica kaitējuma kompensāciju 152,09 *euro* apmērā (lietas 42., 43.lapa).

Ņemot vērā to, ka Juridiskās palīdzības administrācija cietušajam izmaksāja valsts kompensāciju 900 *euro* apmērā, tiesa uzskata, ka no cietušā puses iesniegtā materiālā kaitējuma kompensācija 152,09 *euro* apmērā ir noraidāma, jo Juridiskās palīdzības administrācijas izmaksātā kompensācija sedz, to ko cietušais bija pieteicis.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 456.panta trešās daļas nosacījumiem, apmierināma prokurora pieteiktā un uzturētā kompensācijas piedziņa valsts interesēs 900 *euro* apmērā.

[21] 2016.gada 17.februārī apsūdzētajam piemērots drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā (lietas 36.lapa), kas līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim atstājams negrozīts.

[22] Procesuālo izdevumu lietā nav.

Lietisko pierādījumu nav.

Arests mantai nav uzlikts.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz augstākminēto un saskaņā ar saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240., 353., 511., 512., 514., 520., 527.-530.pantu, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. A/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 126.panta pirmajā daļā un sodīt ar piespiedu darbu uz 280 (divi simti astoņdesmit) stundām.

Notiesātajam, kuram piespriests piespiedu darbs, ir pienākums desmit darba dienu laikā no tiesas sprieduma spēkā stāšanās dienas pieteikties piespiedu darba izpildes institūcijā – Valsts probācijas dienestā, atbilstoši deklarētajai dzīvesvietai piespriestā soda izciešanai.

Līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim /pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā, atstāt negrozītu.

Cietušā/pers. B/ pieteikto materiālā kaitējuma kompensāciju 152,09 *euro* (viens simts piecdesmit divi *euro* 09 centi) noraidīt.

Piedzīt no /pers. A/ par labu valstij 900 *euro* (deviņi simti *euro*) par Juridiskās palīdzības administrācijas izmaksāto valsts kompensāciju cietušajam /pers. B/.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā no pilna sprieduma teksta pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas rajona tiesā.

Pilna sprieduma teksta pieejamības diena - 2016.gada 14.decembrī.

Pilns sprieduma teksts kļuva pieejams 2017.gada 31.janvārī.

Sprieduma tulkojums krievu valodā būs pieejams 2017.gada 15.februārī.

Tiesnese I.Ozoliņa - Kļaviņa